



## Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

22 юни 2021 година \*

„Преюдициално запитване — Интелектуална собственост — Авторско право и сродни права — Предоставяне на разположение и администриране на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове — Отговорност на оператора за нарушения на права върху интелектуална собственост, извършени от потребителите на неговата платформа — Директива 2001/29/ЕО — Член 3 и член 8, параграф 3 — Понятие за публично разгласяване — Директива 2000/31/ЕО — Членове 14 и 15 — Условия за упражняване на правото за освобождаване от отговорност — Незнание за конкретни нарушения — Уведомяване за такива нарушения като условие за постановяването на съдебна забрана“

По съединени дела C-682/18 и C-683/18

с предмет две преюдициални запитвания, отправени на основание член 267 ДФЕС от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) съответно с актове от 13 септември 2018 г. и от 20 септември 2018 г., постъпили в Съда на 6 ноември 2018 г., в производствата по дела

**Frank Peterson**

срещу

**Google LLC,**

**YouTube Inc.,**

**YouTube LLC,**

**Google Germany GmbH (C-682/18),**

и

**Elsevier Inc.**

срещу

**Cyando AG (C-683/18),**

СЪДЪТ (голям състав),

\* Език на производството: немски

състоящ се от: К. Lenaerts, председател, R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, J.-C. Bonichot, M. Vilaras, E. Regan и M. Ilešič (докладчик), председатели на състави, E. Juhász, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe и С. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат, Н. Saugmandsgaard Øe,

секретар: М. Krausenböck, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 ноември 2019 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Frank Peterson, от P. Wassermann и J. Schippmann, Rechtsanwälte,
- за Elsevier Inc., от К. Bäcker, U. Feindor-Schmidt и M. Lausen, Rechtsanwälte,
- за Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC и Google Germany GmbH, от J. Wimmers и M. Barudi, Rechtsanwälte,
- за Cyando AG, от Н. Waldhauser и M. Junker, Rechtsanwälte,
- за германското правителство, от J. Möller, M. Hellmann и E. Lankenau, в качеството на представители,
- за френското правителство, от А.-L. Desjonquères, А. Daniel и R. Coesme, в качеството на представители,
- за финландското правителство, от J. Heliskoski, в качеството на представител,
- за Европейската комисия, от Т. Scharf, S. L. Kaléda и J. Samnadda, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 юли 2020 г.,

постанови настоящото

## Решение

- 1 Преюдициалните запитвания се отнасят до тълкуването на член 3, параграф 1 и член 8, параграф 3 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230, наричана по-нататък „Директивата за авторското право“), член 14, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1;

Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257), както и член 11, първо изречение и член 13 от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56, наричана по-нататък „Директивата относно упражняването на права“).

- 2 Запитванията са отправени в рамките на спорове, единият от които се води между г-н Frank Peterson, от една страна, и Google LLC и YouTube LLC, от друга страна (дело C-682/18), а другият — между Elsevier Inc. и Cyando AG (дело C-683/18) по повод на множество нарушения на притежавани от г-н Peterson и Elsevier права върху интелектуална собственост, извършени от потребители съответно на поддържаната от YouTube платформа за споделяне на видеоклипове и на поддържаната от Cyando платформа за съхраняване и споделяне на файлове.

## Правна уредба

### *Международното право*

- 3 Световната организация за интелектуална собственост (СОИС) приема в Женева на 20 декември 1996 г. Договора на СОИС за авторското право (наричан по-нататък „ДАП“), одобрен от името на Европейската общност с Решение 2000/278/ЕО на Съвета от 16 март 2000 г. (ОВ L 89, 2000 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 20, стр. 212) и влязъл в сила за Европейския съюз на 14 март 2010 г. (ОВ L 32, 2010 г., стр. 1).
- 4 Член 8 от ДАП е озаглавен „Право на разгласяване“ и гласи:  
„Без да се накърнява прилагането на разпоредбите на член 11, параграф 1, ii), член 11*bis*, параграф 1, i) и ii), член 11*ter*, параграф 1, ii), член 14, параграф 1, ii) и член 14*bis*, параграф 1 от Бернската конвенция [за закрила на литературните и художествените произведения, подписана в Берн на 9 септември 1886 г. (Парижки акт от 24 юли 1971 г.), в редакцията ѝ след изменението от 28 септември 1979 г.], авторите на литературни и художествени произведения имат изключителното право да разрешават разгласяването на своите произведения, по безжичен път или чрез кабел, включително и да предлагат достъп до своите произведения на неограничен кръг лица по начин, позволяващ достъпът до тези произведения да бъде осъществен от място и по време, индивидуално избрани от всеки от тях“.
- 5 Съвместните декларации по ДАП са приети от дипломатическата конференция на 20 декември 1996 г.
- 6 Съвместната декларация по член 8 от този договор има следното съдържание:  
„Смята се, че само по себе си предоставянето на съоръжения, предназначени да дадат възможност или да осъществят публично представяне, не представлява разгласяване по смисъла на настоящия договор или на Бернската конвенция. [...]“.

## Правото на Съюза

### Директивата за авторското право

7 Съгласно съображения 4, 5, 8—10, 16, 23, 27, 31 и 59 от Директивата за авторското право:

„(4) Хармонизирана правна рамка в областта на авторското право и сродните му права, като се повишава правната сигурност и едновременно с това се осигурява високо ниво на закрила на интелектуалната собственост, ще насърчи значителни инвестиции в творческите и иновационни дейности, включително в инфраструктурата на мрежи, и ще доведе на свой ред до растеж и засилена конкуренция на европейската промишленост както в областта на предоставянето на съдържание, така и в тази на информационните технологии и по-общо в голям брой промишлени и културни сектори. Това ще гарантира заетостта и насърчи създаването на нови работни места.

(5) Технологичното развитие умножи и разнообрази насоките за творческа дейност, производство и използване. Ако закрилата на интелектуалната собственост не изисква нови концепции, съществуващото законодателство в областта на авторското право и сродните му права следва да бъде адаптирано и допълнено, за да отговори адекватно на икономическата реалност, като нови форми на използване.

[...]

(8) Различните социални, обществени и културни последици на информационното общество изискват да се вземат предвид специфичните характеристики на съдържанието на продуктите и услугите.

(9) Всяка хармонизация на авторското право и сродните му права трябва да се основава на висока степен на закрила, тъй като такива права са основни за интелектуалното творчество. Тяхната защита спомага, за да гарантира поддържането и развитието на творческия процес в интерес на авторите, артистите изпълнители, продуцентите, потребителите, културата, промишлеността и публиката като цяло. Интелектуалната собственост следователно е призната за неразделна част от собствеността.

(10) Ако авторите или артистите изпълнители следва да продължат творческата си и артистична работа, те трябва да получат съответно възнаграждение за използването на техните произведения, както и продуцентите, за да бъдат в състояние да финансират това произведение. [...] Необходима е адекватна правна закрила на правата върху интелектуална собственост, за да се гарантира наличието на такова възнаграждение и за да се гарантира възможността за задоволителна възвръщаемост от тези инвестиции.

[...]

(16) [...] Настоящата директива следва да бъде приложена в срок, аналогичен на този, определен за Директивата за електронната търговия, тъй като гореупоменатата директива предвижда хармонизирана рамка от принципи и разпоредби, отнасящи се *inter alia* до важни части на настоящата директива. Настоящата директива не накърнява разпоредбите, отнасящи се до отговорността в посочената директива.

[...]

- (23) Настоящата директива следва да хармонизира в по-голяма степен правото на автора на съобщаване на публиката. Настоящото право следва да се разбира в широк смисъл, като обхваща всяко съобщаване на публиката, която не присъства на мястото, откъдето произхожда разгласяването. [...]

[...]

- (27) Самото предоставяне на физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването, не представлява само по себе си разгласяване по смисъла на настоящата директива.

[...]

- (31) Трябва да се поддържа справедлив баланс между правата и интересите на различните категории притежатели на права, както и на различните категории притежатели на права и ползватели на закрияни обекти. Съществуващите изключения и ограничения по отношение на правата, както са определени от държавите членки, следва да бъдат преоценени с оглед новата електронна среда.[...]

[...]

- (59) В цифровата среда, и по-специално услугите на посредници, могат да се използват все повече от трети лица за извършване на нарушения. В много случаи такива посредници са в състояние да сложат край на тези нарушения. Следователно, без да се засягат никакви други санкции или средства за правна защита, които могат да използват, притежателите на права трябва да имат възможност да поискат съдебна забрана по отношение на посредник, който предава в мрежа фалшификат, извършен от трето лице, на закрияно произведение или обект. Тази възможност следва да бъде предвидена, дори когато действията на посредника са предмет на изключение съгласно член 5. Редът и условията, отнасящи се до такава съдебна забрана, би трябвало да се определят от националното законодателство на държавите членки“.

- 8 Член 3 от същата директива е озаглавен „Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закрияни обекти“ и предвижда в параграф 1:

„Държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него“.

- 9 Член 8 от тази директива е озаглавен „Санкции и средства за правна защита“ и предвижда:

„1. Държавите членки предвиждат съответни санкции и средства за правна защита по отношение на нарушения на правата и задълженията, определени в настоящата директива, и вземат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането на тези санкции и средства за правна защита. Санкциите са ефективни, съразмерни и възпиращи.

2. Всяка държава членка взема необходимите мерки, за да гарантира притежателите на права, чиито интереси са засегнати от нарушаващата дейност, извършена на тяхна територия, да могат да предявят иск за [вреди] и/или да поискат налагането на съдебна забрана и при необходимост изземване на материала на нарушението, както и на съоръжения, продукти или компоненти, посочени в член 6, параграф 2.

3. Държавите членки гарантират притежателите на права да могат да поискат [...] налагането на съдебна забрана срещу посредници, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на авторското право или на сродно на него право“.

### *Директивата за електронната търговия*

10 Съображения 41—46, 48 и 52 от Директивата за електронната търговия имат следното съдържание:

- „(41) Настоящата директива балансира различните заложиени интереси и установява принципи, които могат да послужат за основа на нормите и споразуменията, приети от предприятията.
- (42) Освобождаването от отговорност, което е предвидено в настоящата директива, се отнася само за случаи, при които дейността на доставчика на услуги на информационното общество е ограничена до техническия процес на експлоатация и предоставяне на достъп до комуникационна мрежа, по която доставената от трети страни информация [...], се пренася или временно съхранява, с единствена цел да се повиши ефективността на преноса ѝ; тази дейност има чисто технически, автоматичен и пасивен характер, което означава, че доставчикът на услуги на информационното общество няма нито познания, нито контрол върху пренасяната или съхранявана информация.
- (43) Доставчикът на услуги може да се възползва от изключенията за „обикновен пренос“ и за формата на съхраняване, която се нарича „кеширане“, когато не е ангажиран по никакъв начин с пренасяната информация; това изисква, наред с други неща, той да не променя информацията, която пренася; това изискване не обхваща манипулации от технически характер, които се извършват в процеса на преноса, тъй като те не изменят целостта на информацията, която се съдържа в преноса.
- (44) Доставчик на услуги, който съзнателно сътрудничи на някой от получателите на неговата услуга за извършване на незаконни действия, излиза извън дейностите на „обикновен транспорт“ или „кеширане“ и в резултат на това не може да се възползва от дерогациите по отношение на отговорността, които са предвидени за този вид дейност.
- (45) Ограниченията на отговорността на доставчиците на междинни услуги, които са определени в настоящата директива, не засягат възможността за съдебни разпореждания от всякакъв вид; такива разпореждания могат, по-специално, да бъдат заповеди, издадени от съдебни или административни органи, които изискват прекратяване или предотвратяване на нарушение, включително отстраняването на незаконна информация или блокирането на достъпа до нея.

(46) За да се възползва от ограничението на отговорността, доставчикът на услуга на информационното общество, състояща се в съхраняване на информация, трябва, веднага щом се запознае със или осъзнае незаконния характер на дейностите, да действа експедитивно за премахването или блокирането на достъпа до съответната информация; отстраняването или блокирането на достъпа трябва да се извършва при съблюдаване на принципа за свобода на словото и на процедурите, установени за тази цел на национално равнище; настоящата директива не засяга възможността на държавите членки да установят специфични изисквания, които трябва да се изпълняват експедитивно преди премахването или блокирането на информация.

[...]

(48) Настоящата директива не засяга възможността държавите членки да изискват от доставчиците на услуги, които съхраняват информация, предоставена от получатели на тяхната услуга, да действат с вниманието, което може да е основателно да се очаква от тях и които са предвидени в националното законодателство, за да се открият и предотвратят определени видове незаконни дейности.

[...]

(52) Ефективното упражняване на свободите на вътрешния пазар налага да се гарантира на засегнатите ефективен достъп до средствата за уреждане на спорове; щетите, които могат да възникнат във връзка с услугите на информационното общество се характеризират както с бързина, така и с географския си обхват; с оглед на този специфичен характер и необходимостта да се гарантира, че националните органи няма да застрашават взаимното доверие, което трябва да съществува помежду им, настоящата директива приканва държавите членки да гарантират, че има възможност за предявяване на съдебни иски; държавите членки следва да проучат необходимостта от осигуряване на достъп до съдебни процедури чрез подходящи електронни средства“.

11 Член 14 от посочената директива е озаглавен „Съхраняване на информация“ и гласи:

„1. Когато се предоставя услуга на информационното общество, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна [от] получателя на услугата, държавите членки гарантират, че доставчикът на услуги не носи отговорност за информацията, съхранена по молба на получателя на услугата, при условие че:

а) доставчикът няма сведения за незаконна дейност или информация, а във връзка с иски за [вреди], не е запознат с факти или обстоятелства, от които да е видна незаконната дейност или информация;

или

б) доставчикът, при получаването на такива сведения или запознаването с такива факти, действа експедитивно за отстраняването или блокирането на достъпа до информацията.

2. Параграф 1 не се прилага в случаите, когато получателят на услугата действа въз основа на получено пълномощие или под контрола на доставчика.

3. Този член не засяга възможността съдебен или административен орган, в съответствие с правните системи на държавите членки, да изисква от доставчика на услуги да прекрати или предотврати нарушение, нито засяга възможността [държавите членки] да предвидят процедури, които уреждат отстраняване или блокиране на достъпа до информация“.

- 12 Член 15 от посочената директива е озаглавен „Отсъствие на общо задължение за контрол“ и предвижда в параграф 1:

„Държавите членки не налагат общо задължение на доставчиците при предоставянето на услугите по членове 12, 13 и 14 да контролират информацията, която пренасят или съхраняват, нито общо задължение да търсят активно факти или обстоятелства за незаконна дейност“.

- 13 Член 18 от Директивата за електронната търговия е озаглавен „Средства за съдебна защита“, а параграф 1 гласи:

„Държавите членки гарантират, че средствата за правна защита, осигурени от националното законодателство във връзка с дейностите по предоставяне на услуги на информационното общество, позволяват бързото приемане на мерки, включително и временни, за прекратяване на предполагаемо нарушение и предотвратяване на по-нататъшно накърняване на съответните интереси“.

### ***Директивата относно упражняването на права***

- 14 Съгласно съображения 17, 22 и 23 от Директивата относно упражняването на права:

„(17) Мерките, процедурите и средствата за защита, предвидени в настоящата директива, следва да се определят във всеки случай по такъв начин, че надлежно да се отчитат специфичните особености на случая, включително специфичните характеристики на всяко право върху интелектуална собственост, а когато е уместно, умишленият или непредумишленият характер на нарушението.

[...]

(22) От съществено значение е също така да се предвидят временни мерки за незабавно прекратяване на нарушенията, без да се чака [решение] по съществуващото на случая, като се съблюдава [правото на защита], като гарантират съответно пропорционалността на временните мерки спрямо спецификата на [всеки отделен] случай и като [предвидят] необходимите гаранции за покриване на разходите и вредите, причинени на ответника поради неоснователен иск. Такива мерки са оправдани, особено когато всяко забавяне би причинило непоправима щета на притежателя на право върху интелектуална собственост.

(23) Без да се засягат останалите мерки, процедури и средства за защита, притежателите на права следва да имат възможност да поискат налагане на забрана на посредник, чиито услуги се ползват от трета страна за нарушаване на правото на притежателя върху индустриална собственост. Условието и редът за такива [забрани] следва да се оставят за уреждане от националното законодателство на държавите членки. По отношение на нарушенията на авторското право и сродните му права вече е



предвидена всеобхватна степен на хармонизация в [Директивата за авторското право]. Следователно член 8, параграф 3 от [Директивата за авторското право] следва да не се засяга от настоящата директива“.

15 Член 3 от тази директива е озаглавен „Общо задължение“ и гласи:

„1. Държавите членки предвиждат мерки, процедури и средства, които са необходими за гарантиране на изпълнението на права върху интелектуалната собственост, обхванати от настоящата директива. Тези мерки, процедури и средства за защита са лоялни и справедливи и не могат да бъдат ненужно сложни или скъпи, нито да са свързани с неразумни срокове или с неоправдани забавяния.

2. Също така тези мерки, процедури и средства за защита са ефективни, пропорционални и разубеждаващи и се прилагат по начин, чрез който се избягва създаването на препятствия пред законната търговия и се предвиждат предпазни механизми срещу злоупотреба с тях“.

16 Член 11 от посочената директива е озаглавен „Забрани“ и предвижда:

„Държавите членки гарантират, че когато съдебните органи излизат със съдебно решение, чрез което се установява нарушение на право върху интелектуална собственост, те могат да постановят съдебна забрана на нарушителя, чиято цел е да се забрани по-нататъшно извършване на нарушението. Когато е предвидено в националното законодателство, неспазването на съдебната забрана, когато е уместно, следва да подлежи на плащане на парични глоби с цел да гарантира спазването ѝ. Държавите членки също така гарантират, че притежателите на права могат да [поискат налагане на] съдебна забрана срещу посредници, чиито услуги се ползват от трети [лица] за нарушаване на правото върху интелектуална собственост, без да се накърнява член 8, параграф 3 от [Директивата за авторското право]“.

17 Член 13 от Директивата относно упражняването на права е озаглавен „Обезщетение за вреди“ и гласи:

„1. Държавите членки гарантират, че по заявление на увредената страна компетентните съдебни органи постановяват на нарушителя, който съзнателно или при разумни основания да съзнава това е предприел действия, с които е нарушил права, да заплати на притежателя на правата обезщетение съобразно действителните вреди, понесени от последния в резултат на нарушението.

Когато съдебните органи определят обезщетението:

а) те вземат предвид всички приложими аспекти, като например отрицателните икономически последствия, включително пропуснатата печалба, които увредената страна е понесла, цялата несправедливо получена печалба от нарушителя, а когато е уместно, елементи, които са различни от стопанските фактори, като например моралната щета, причинена на притежателя на правото поради нарушението;

ИЛИ

б) като алтернатива на посоченото в буква а) те могат, когато е уместно, да определят обезщетението като еднократна сума въз основа на следните елементи: най-малкото размера на лицензионните и авторските възнаграждения и хонорари, които биха били дължими, в случаи че нарушителят е поискал официално разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост.

2. Когато нарушителят несъзнателно или без разумни основания да е съзнавал това е предприел действия, с които е нарушил права, държавите членки могат да установят, че съдебните органи могат да постановят да се възстанови печалбата или [да се плати] обезщетение, които могат предварително да бъдат установени“.

## Споровете в главните производства и преюдициалните въпроси

### Дело C-682/18

- 18 Г-н Peterson е музикален продуцент и твърди, че е собственик на дружеството Nemo Studios.
- 19 YouTube поддържа едноименната интернет платформа, на която потребителите могат да качват (*upload*) безплатно собствените си видеоклипове и да ги предоставят на разположение на други интернет потребители. Google е единственият съдружник и законен представител на YouTube. YouTube Inc. и Google Germany GmbH вече не са страни по спора.
- 20 На 20 май 1996 г. дружеството Nemo Studio Frank Peterson сключва с артистката изпълнителка Sarah Brightman договор за изключителното право на използване в целия свят на звуко- и видеозаписи на нейните изпълнения. През 2005 г. към договора е сключено допълнително споразумение. На 1 септември 2000 г. г-н Peterson сключва от свое име и от името на дружеството Nemo Studios лицензионно споразумение с Capitol Records Inc. за изключителните права на дистрибуция на записите и изпълненията на Sarah Brightman от Capitol Records.
- 21 През ноември 2008 г. на пазара е пуснат албумът „A Winter Symphony“ с интерпретирани от изпълнителката произведения. На 4 ноември 2008 г. Sarah Brightman започва турне, наречено „Symphony Tour“, по време на което изпълнява записаните в албума произведения.
- 22 На 6 и 7 ноември 2008 г. произведения от този албум и лични концертни записи от турнето са достъпни на интернет платформата YouTube и са свързани с неподвижни и с подвижни изображения. С писмо от 7 ноември 2008 г. г-н Peterson, който в подкрепа на искането си представя моментни снимки на екрана, предназначени да докажат изтъкнатите от него факти, се обръща към Google Germany и иска от него, както и от Google да направят изявления, че се задължават да преустановят нарушението, като неизпълнението на това задължение е скрепено със санкция. След това Google Germany се обръща към YouTube, което с помощта на изпратените от г-н Peterson снимки на екран ръчно издирва интернет адресите (URL) на разглежданите видеоклипове и блокира достъпа до тях. Страните в главното производство спорят относно обхвата на това блокиране на достъпа.

- 23 На 19 ноември 2008 г. на платформата YouTube отново има възможност за достъп до звукозаписи на изпълненията на артистката изпълнителка, като те са свързани с неподвижни и подвижни изображения.
- 24 Вследствие на това г-н Peterson предявява пред Landgericht Hamburg (Областен съд Хамбург, Германия) иск срещу Google и YouTube (наричани по-нататък заедно „ответниците в главното производство“) за преустановяване на нарушение, за предоставяне на информация и за установяване на задължението им да заплатят обезщетение за вреди. В подкрепа на иска си той се позовава на собствените си права като продуцент на албума „A Winter Symphony“, както и на собствените си права и на права, произтичащи от правата на изпълнителката, свързани с изпълнението на произведения, съдържащи се в посочения албум, който е реализиран с неговото творческо участие в качеството му на продуцент и хорист. Освен това по отношение на концертните записи от турнето „Symphony Tour“ той изтъква, че е композитор и автор на текстовете на различни произведения от албума. Също така в качеството си на издател той притежавал производни на авторските права по отношение на различни музикални произведения.
- 25 С решение от 3 септември 2010 г. сезираната юрисдикция уважава иска в частта относно три музикални произведения и го отхвърля в останалата му част.
- 26 Г-н Peterson и ответниците в главното производство обжалват това решение пред Oberlandesgericht Hamburg (Висш областен съд Хамбург, Германия). Г-н Peterson иска да се забрани на ответниците в главното производство да предоставят на публично разположение в синхронизиран вид или във вид, който по друг начин е свързан със съдържание на трети лица, или с рекламна цел, дванадесет звукозаписа или изпълнения, съдържащи се в продуцирания от него албум „A Winter Symphony“ на изпълнителката Sarah Brightman, както и дванадесет композирани от него музикални произведения от концертите в рамките на турнето „Symphony Tour“, или — при условията на евентуалност — да дават възможност на трети лица да предоставят по този начин на публично разположение съответните произведения. Освен това той иска да му се предостави информация относно незаконните действия и относно оборота или печалбата, реализирани благодарение на тези действия. Той иска също YouTube да бъде осъдено да заплати обезщетение за вреди, а Google да бъде осъдено да върне придобитото без основание. При условията на евентуалност той иска да получи информация относно потребителите на интернет платформата YouTube, които са качили въпросните творби, използвайки псевдоним.
- 27 С решение от 1 юли 2015 г. Oberlandesgericht Hamburg (Висш областен съд Хамбург) изменя частично решението, постановено в първоинстанционното производство, и осъжда ответниците в главното производство да не дават възможност на трети лица по отношение на седем музикални произведения да предоставят на публично разположение в синхронизиран вид или във вид, който по друг начин е свързан със съдържание на трети лица, или с рекламна цел звукозаписи или изпълнения на артистката изпълнителка от албума „A Winter Symphony“. Освен това той осъжда ответниците в главното производство да посочат имената и пощенските адреси на потребителите на платформата, качили на нея музикалните произведения, използвайки псевдоним, или, при липса на пощенски адрес — електронния адрес на тези потребители. Въззивният съд отхвърля жалбата в останалата ѝ част като частично недопустима и частично неоснователна.

- 28 Що се отнася до седемте музикални произведения от албума „A Winter Symphony“, въззивният съд приема, че правата на г-н Peterson са били нарушени, тъй като тези произведения са били качени без разрешение на платформата за споделяне на видеоклипове на YouTube и са свързани с анимираны изображения, като филми, взети от рекламния видеоклип на изпълнителката. Той приема, че YouTube не носи отговорност за тези нарушения в качеството си на извършител или съучастник, тъй като не играло активна роля при създаването или качването на спорното съдържание на платформата и не е присвоило това чуждо съдържание. Освен това, тъй като не било запознато с конкретните нарушения, то нямало необходимия умисъл, за да носи отговорност като съучастник. YouTube обаче било отговорно като „лице, което допринася за извършването на нарушението“ (Störerin), тъй като не изпълнило задълженията си за поведение. Така, що се отнася до посочените произведения, въпреки че му били сигнализираны незаконни действия във връзка с тях, то не отстранило незабавно оспореното съдържание, нито блокирало достъпа до него.
- 29 Що се отнася до концертните записи от турнето „Symphony Tour“, YouTube обаче не нарушило никакво задължение за поведение. Видеоклиповете, които съдържат посочените музикални произведения, наистина били незаконно качени от трети лица на платформата за споделяне на видеоклипове. YouTube обаче не било информирано в достатъчна степен за тези нарушения или извършило своевременно необходимото блокиране на достъпа до въпросното съдържание, или не можело да бъде упреквано, че не е изпълнило задължението незабавно да блокира това съдържание.
- 30 Въззивният съд установява по-специално следните факти:
- На интернет платформата YouTube се качват всяка минута близо 35 часа видеозаписи, а всеки ден — няколкостотин хиляди видеоклипове. Качването на видеоклипове на сървърите на Google се извършва по автоматизиран начин, без предварителен преглед или контрол от страна на ответниците в главното производство.
  - За да може да се качи видеоклип на интернет платформата YouTube, е необходимо да се създаде профил — с потребителско име и парола — и да се приемат общите условия за ползване на тази платформа. Потребителят, който, след като се е регистрирал по този начин, качи видеоклип онлайн, може да избере да го остави като „частен“ или да го публикува на платформата. Във втората хипотеза въпросният видеоклип може да се гледа поточно (streaming) на посочената платформа от всеки интернет потребител.
  - Съгласно общите условия за ползване на YouTube за видеоклиповете, които качва, всеки потребител му предоставя до тяхното премахване от платформата световна, неизключителна и безвъзмездна лицензия за използването, възпроизвеждането, разпространението, създаването на производни произведения, показването и изпълнението във връзка с предоставянето на разположение на платформата и с дейностите на YouTube, включително реклама.
  - Приемайки тези общи условия, потребителят потвърждава, че разполага с всички необходими права, споразумения, разрешения и лицензии за видеоклиповете, които качва. От друга страна, в Правилата на общността YouTube призовава потребителите на платформата си да спазват авторските права. Освен това при всяко качване онлайн те биват ясно информирани, че на платформата не може да се публикуват видеоклипове, които нарушават тези права.

- YouTube е въвело различни технически средства, за да преустановява и предотвратява нарушенията на своята платформа. Всяко лице може да го уведоми за наличието на незаконен видеоклип писмено, по факс, чрез електронно писмо или уебформуляр. Благодарение на създадения бутон за уведомяване може да се изпрати сигнал за неприлично или нарушаващо права съдържание. Притежателите на права имат и възможност чрез специален способ за подаване на сигнали да поискат премахването от платформата на до десет конкретно посочени във възражението видеоклипове, като укажат техните интернет адреси (URL).
  - Освен това YouTube е въвело програма за проверка на съдържанието (Content Verification Program), която улеснява обозначаването на видеоклиповете от притежателя на правата, като му позволява да отбележи в списък на видеоклиповете тези от тях, които според него нарушават правата му. Тази програма се предоставя единствено на предприятия, които са се регистрирали специално за тази цел, а не обикновени частноправни субекти. Когато видеоклип бъде блокиран заради подаване на такъв сигнал от притежателя на правата, потребителят, който го е качил онлайн, се уведомява, че при повторно нарушение профилът му ще бъде блокиран.
  - За да открива незаконно съдържание, YouTube освен това е разработило софтуерни програми за разпознаване на съдържанието, наречени „Content ID“, „YouTube Audio ID“ и „YouTube Video ID“. За тази цел притежателят на правата трябва да предостави референтен аудио- или видеофайл, предоставящ възможност на YouTube да открие на платформата си други видеоклипове, които имат изцяло или отчасти същото съдържание. Ако бъде открит такъв видеоклип, YouTube информира притежателя на правата за това. В такъв случай притежателят на правата може или да поиска да се блокира въпросното съдържание, или да го разреши и да участва в рекламните приходи.
  - YouTube предлага функция за търсене и извършва оценка на географската значимост на резултатите от търсенето, обобщени на началната страница под формата на „класиране“ в рубриците „актуални видеоклипове“, „промотирани видеоклипове“ и „набиращи популярност видеоклипове“. Друг обзор на предлаганото съдържание се намира на разположение в рубриците „видеоклипове“ и „канални“ с подрубрики „развлечение“, „музика“ или „филми и анимация“. При използването на платформата от регистриран потребител, му се показват „препоръчаните видеоклипове“, чието съдържание е различно в зависимост от вече гледаните от него видеоклипове.
  - В полето на началната страница са поставени рекламни банери на специфични за региона рекламодатели — трети лица. Друга възможност за рекламно използване в YouTube представляват съобщенията за видеоклипове, за чието включване е необходимо сключването на отделен договор между потребителя, който качва видеоклипа, и YouTube. По отношение на разглежданите в настоящия спор видеоклипове обаче не се установява те да са свързани с реклама.
- 31 Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) допуска ревизионата жалба срещу решението на въззивния съд, като ограничава нейния обхват до исканията, обявени за допустими от въззивния съд. В ревизионната си жалба г-н Peterson продължава да поддържа своите искания, доколкото те са отхвърлени като неоснователни от въззивния съд. В ревизионната си жалба ответниците в главното производство молят искът да бъде отхвърлен в неговата цялост.

- 32 Запитващата юрисдикция отбелязва, че основателността на жалбата на г-н Peterson зависи, на първо място, от обстоятелството дали поведението на YouTube в спора по главното производство представлява публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право. Тя счита, че това би могло да е така само по отношение на седемте музикални произведения от албума „A Winter Symphony“, които YouTube не е отстранило или блокирало незабавно, въпреки че е било уведомено за установения от въззивния съд факт, че тези произведения са били незаконно предоставени на публично разположение чрез платформата му.
- 33 Всъщност, като поддържа платформата си, YouTube не изпълнявало ключова роля по смисъла на практиката на Съда, която е необходима, за да може поведението му да се квалифицира като акт на разгласяване, ако, след като му е станало известно предоставянето на публично разположение на съдържание, което нарушава авторското право, то го отстранява или незабавно блокира достъпа до него. За да може да се приеме, че YouTube изпълнява такава роля, било необходимо то напълно да съзнава последиците от поведението си, и по-специално липсата на разрешение от носителя на правата. Тъй като обаче качването на видеоклипове ставало автоматично, YouTube не знаело за предоставянето на публично разположение на съдържание, нарушаващо авторското право, докато притежателят на правата не го уведоми за това. Запитващата юрисдикция подчертава, че YouTube информира потребителите в общите си условия за използване, а след това и по време на процеса на качване, че им е забранено да нарушават авторското право чрез неговата платформа и предоставя на притежателите на права способности, чрез които те могат да предприемат действия срещу такива нарушения.
- 34 Запитващата юрисдикция посочва, че ако разглежданото в главното производство поведение на YouTube не може да се квалифицира като публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право, е необходимо, на второ място, да се установи дали дейността на оператора на платформа за споделяне на видеоклипове като тази на YouTube попада в приложното поле на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, така че този оператор може да се ползва от освобождаване от отговорност за съхраняваната на неговата платформа информация. Тази юрисдикция отбелязва, че както е видно от установените от въззивния съд обстоятелства, YouTube не свързвало с реклама видеоклиповете, нарушаващи авторските права на г-н Peterson. Възниквал обаче въпросът дали, като се имат предвид другите обстоятелства по случая, обобщени в точка 30 от настоящото решение, YouTube все пак е имало активна роля, която е пречка за прилагането на посочената разпоредба.
- 35 В случай че ролята на YouTube трябва да се квалифицира като неутрална и поради това дейността му попада в приложното поле на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, на трето място, възниквал въпросът дали „[действителните] сведения за незаконна дейност или информация“ и „запоз[наването] с факти или обстоятелства, от които да е видна незаконната дейност или информация“, по смисъла на тази разпоредба, трябва да се отнасят до конкретни незаконни дейности или информация. Според запитващата юрисдикция на този въпрос следва да се отговори утвърдително. Всъщност от текста и структурата на посочената разпоредба следвало, че не е достатъчно доставчикът по принцип да е знаел, че услугите му се използват за извършване на някаква незаконна дейност. Следователно нарушението трябвало да бъде конкретно и точно сигнализирано на доставчика, за да може той да го установи, без задълбочена проверка от правна и фактическа страна.

- 36 Запитващата юрисдикция посочва, че ако разглежданото в главното производство поведение на YouTube попада в приложното поле на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, на четвърто място, възниквал и въпросът дали е съвместимо с член 8, параграф 3 от Директивата за авторското право в полза на притежателя на права да може да се постанови съдебна забрана срещу оператор на платформа за споделяне на видеоклипове, чиито услуги са били използвани от трето лице за извършване на нарушение на авторско право или на сродните му права, само ако след уведомяването за явно нарушение на такова право операторът не е предприел незабавни действия, за да отстрани въпросното съдържание или да блокира достъпа до него и за да следи тези нарушения да не се повторят. Според посочената юрисдикция на този въпрос следва да се отговори утвърдително, тъй като от член 14, параграф 1 и от член 15, параграф 1 от Директивата за електронната търговия следвало, че в националното право на държавите членки може да се предвиди издаването на съдебна забрана срещу такъв оператор само ако той действително има сведения за незаконната дейност или информация.
- 37 В случай че поведението на YouTube не попада в приложното поле на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, на пето място, възниквал въпросът дали дори при липса на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право YouTube трябва да се счита за „нарушител“, срещу който, за разлика от „посредника“, може да се предяви не само иск за преустановяване на нарушение, но и иск за обезщетение за вреди и за връщане на получената печалба съгласно членове 11 и 13 от Директивата относно упражняването на права.
- 38 Отново в посочената в предходната точка хипотеза и в случай че в това отношение Съдът възприеме становището на запитващата юрисдикция, че YouTube трябвало да се счита за нарушител, на шесто и последно място, възниквал въпросът дали задължението на такъв нарушител да заплати обезщетение за вреди на основание член 13, параграф 1 от Директивата относно упражняването на права, може да бъде поставено в зависимост от условието той да е действал умишлено както по отношение на собствената си незаконосъобразна дейност, така и по отношение на конкретната незаконна дейност на третото лице.
- 39 При тези условия Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Извършва ли акт на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от [Директивата за авторското право] операторът на интернет платформа за споделяне на видеоклипове, на която потребители предоставят на публично разположение видеоклипове със защитено с авторско право съдържание без съгласието на притежателите на права, ако
- с платформата той реализира приходи от реклама,
  - качването е автоматично и се извършва без предварителен преглед или контрол от страна на оператора,
  - съгласно условията за ползване операторът получава световна, неизключителна и безвъзмездна лицензия по отношение на видеоклиповете за периода, за който са качени на платформата,

- в условията за ползване и в рамките на процеса на качване операторът указва, че не е позволено качването на платформата на съдържание, което нарушава авторските права,
- операторът предоставя на разположение помощни средства, чрез които притежателите на права могат да предприемат действия за блокирането на достъпа до видеоклипове, с които се нарушават права,
- операторът на платформата подготвя резултатите от търсенето под формата на класации и категории съдържание, като на регистрираните потребители се представя обзор на препоръчаните видеоклипове, който се основава на вече гледаните от тях видеоклипове,

доколкото този оператор няма конкретни сведения за наличието на съдържание, което нарушава авторските права, или, след като получи такива сведения, незабавно заличава това съдържание или незабавно блокира достъпа до него?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

При описаните в първия въпрос обстоятелства попада ли дейността на оператора на интернет платформа за споделяне на видеоклипове в приложното поле на член 14, параграф 1 от [Директивата за електронната търговия]?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли съгласно член 14, параграф 1 от [Директивата за електронната търговия] сведенията за незаконната дейност или информация и запознаването с фактите или обстоятелствата, от които е видна незаконната дейност или информация, да се отнасят до конкретни незаконни дейности или информация?

4) Отново в случай на утвърдителен отговор на втория въпрос:

Съвместимо ли е с член 8, параграф 3 от [Директивата за авторското право] в полза на притежателя на правото да може да се постанови съдебна забрана срещу доставчик на услуга, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна от получател на услугата, и се използва от потребител за нарушаване на авторското право или на сродните му права само ако след предупреждение за явно нарушение отново е извършено такова нарушение?

5) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос:

Трябва ли при описаните в първия въпрос обстоятелства операторът на интернет платформа за споделяне на видеоклипове да се счита за нарушител по смисъла на член 11, първо изречение и член 13 от [Директивата относно упражняването на права]?

6) При утвърдителен отговор на петия въпрос:



Може ли задължението на такъв нарушител да заплати обезщетение съгласно член 13, параграф 1 от [Директивата относно упражняването на права] да бъде поставено в зависимост от условието нарушителят да е действал умишлено както по отношение на собственото си нарушение, така и по отношение на нарушението на третите лица и да е знаел или според обстоятелствата да е трябвало да знае, че потребители използват платформата за извършване на конкретни нарушения?“.

### *Дело C-683/18*

- 40 Elsevier е международно издателство за специализирана литература и притежава изключителни права на използване върху разглежданите в главното производство произведения.
- 41 Cyando поддържа платформата Uploaded за съхраняване и споделяне на файлове, която е достъпна посредством уебсайтовете uploaded.net, uploaded.to и ul.to. Тази платформа предлага на всеки интернет потребител безплатно място за съхраняване, за да качва (upload) файлове, независимо какво е тяхното съдържание. За качването на файлове на посочената платформа е необходимо да се създаде профил — с потребителско име и парола, като се предостави по-специално електронен адрес. Качването от потребител на файл онлайн се извършва автоматично и без предварителен преглед или контрол от страна на Cyando. За всеки качен файл Cyando генерира автоматично хипервръзка за изтегляне (download-link), която позволява пряк достъп до съответния файл, и я съобщава автоматично на качилия файла потребител.
- 42 Cyando не предлага нито списък на съдържанието, нито функция за търсене на съхраняваните на неговата платформа файлове. Потребителите обаче могат да споделят в интернет предоставените им от Cyando хипервръзки за изтегляне, по-специално в блогове, форуми, а също и в „съвкупности от хипервръзки“. Посочените съвкупности, предлагани от трети лица, индексират тези връзки, предоставят информация относно съдържанието на файловете, към които препращат посочените връзки и така дават възможност на интернет потребителите да търсят файловете, които желаят да изтеглят. По този начин други интернет потребители могат да получат достъп до файловете, съхранявани на платформата на Cyando.
- 43 Изтеглянето (download) на файлове от платформата на Cyando е безплатно. Количеството и скоростта на изтеглянето обаче са ограничени за нерегистрираните потребители, както и за потребителите, които имат безплатен абонамент. Потребителите, които разполагат с платен абонамент, ползват дневен обем за изтегляне от 30 GB, който може да се кумулира до най-много 500 GB без ограничение на скоростта на изтегляне. Те могат да извършват неограничен брой едновременни изтегляния, като не е необходимо да изчакват между отделните изтегляния. Цената на такъв абонамент е между 4,99 EUR за два дни и 99,99 EUR за две години. Cyando плаща на качилите файлове потребители възнаграждение в зависимост от броя на изтеглянията на тези файлове. Така за 1000 изтегляния се изплащат до 40 EUR.
- 44 Съгласно общите условия на Cyando на потребителите на платформата му е забранено да нарушават авторското право.

- 45 Запитващата юрисдикция посочва, че тази платформа се използва както за законни, така и за нарушаващи авторското право приложения. Cyando е уведомено, че на платформата му са качени над 9500 произведения, за които в нарушение на авторското право хипервръзките за изтегляне са споделени в интернет на около 800 различни сайтове (съвкупности от хипервръзки, блогове, форуми).
- 46 По-специално след проучвания, проведени в периода 11—19 декември 2013 г., Elsevier уведомява Cyando с две писма от 10 януари 2014 г. и 17 януари 2014 г., че три произведения, за които има изключителни права на използване, а именно „Gray’s Anatomy for Students“, „Atlas of Human Anatomy“ и „Campbell-Walsh Urology“, могат да се разглеждат като файлове посредством съвкупностите от хипервръзки rehabgate.com, avaxhome.ws и bookarchive.ws.
- 47 Elsevier предявява иск срещу Cyando пред Landgericht München I (Областен съд Мюнхен I, Германия). Elsevier иска по-специално Cyando да бъде осъдено да преустанови нарушението главно в качеството на извършител на нарушенията на авторското право спрямо разглежданите в главното производство произведения, при условията на евентуалност, като съучастник в извършването на тези нарушения и при условията на евентуалност спрямо предходното — в качеството на „лице, което допринася за извършването на нарушението“ (Störerin). Elsevier иска също Cyando да бъде осъдено да му предостави определени сведения, както и да му заплати обезщетение за вреди за посочените нарушения.
- 48 С решение от 18 март 2016 г. Landgericht München I (Областен съд Мюнхен I) осъжда Cyando да преустанови съчастието си в нарушенията на авторското право спрямо три от разглежданите в главното производство произведения, а именно посочените в писмата от 10 януари 2014 г. и 17 януари 2014 г.
- 49 Elsevier и Cyando обжалват това решение пред Oberlandesgericht München (Висш областен съд, Мюнхен, Германия).
- 50 С решение от 2 март 2017 г. въззивният съд изменя решението, постановено в първоинстанционното производство. Посоченият съд осъжда Cyando в качеството му на „лице, което допринася за извършването на нарушението“ за нарушенията на авторското право по отношение на трите произведения, посочени в писмата от 10 януари 2014 г. и 17 януари 2014 г., и отхвърля иска в останалата му част.
- 51 Въззивният съд приема по-специално, че Elsevier не може да търси отговорност от Cyando в качеството му на извършител на разглежданите нарушения на авторското право. Всъщност приносът на Cyando се ограничавал до предоставянето на технически средства, позволяващи предоставянето на публично разположение на разглежданите произведения. Поради незнанието за такива нарушения, извършени от потребители на неговата платформа, Cyando не можело да се счита и за техен съучастник. Cyando обаче било длъжно в качеството си на „лице, което допринася за извършването на нарушението“ да преустанови нарушенията на авторското право спрямо трите произведения, посочени в писмата от 10 януари 2014 г. и 17 януари 2014 г. Що се отнася до друго произведение, което е озаглавено „Robbins Basic Pathology“ и също е разглеждано в главното производство, Cyando обаче не нарушило задълженията си за контрол, тъй като това произведение било публикувано отново едва две години и половина след установяването на първото

нарушение, породило тези задължения за контрол. Освен това в качеството си на „лице, което допринася за извършването на нарушението“ Cyando не било длъжно да заплати обезщетение за вреди.

- 52 В рамките на анализа си въззивният съд по-специално констатира, че чрез организацията на системата си за заплащане, предоставянето на хипервръзки за изтегляне, позволяващи пряк достъп до качените файлове, и възможността за анонимно използване на платформата му Cyando в значителна степен насърчава използването ѝ за незаконни цели. Потребителите, заинтересовани от изтеглянето на файлове, били по-скоро склонни да сключват платен абонамент, който им дава право на привилегирован потребителски профил, когато посредством тази платформа могат да изтеглят защитени с авторско право привлекателни произведения. Cyando подбуждало своите потребители да качват файлове, за които може да се предположи, че често ще бъдат изтеглени, като им плащало възнаграждение за честото изтегляне на качените от тях файлове и им предоставяло участие в приходите, генерирани от привличането на нови потребители. Доколкото това възнаграждение зависи от броя на изтеглянията на даден файл и следователно от привлекателността му за публиката, потребителите били подбуждани да качват защитено с авторско право съдържание, достъпът до което иначе би бил възможен само срещу заплащане. Освен поради обстоятелството че хипервръзките за изтегляне предоставят пряк достъп до качените файлове, извършилите качването потребители имали възможност лесно да споделят тези файлове със заинтересовани от изтеглянето потребители, по-конкретно чрез съвкупности от хипервръзки. На последно място, анонимността при използването на платформата намалявала опасността за потребителите да им се търси отговорност по съдебен ред за извършени нарушения на авторското право.
- 53 Макар във въззивната си жалба Elsevier да твърди, че съдържанието, което нарушава авторското право, представлява между 90 % и 96 % от файловете, които могат да бъдат разглеждани на платформата на Cyando, което последното оспорва, въззивният съд обаче не е установил какъв е съответният дял на законното използване на тази платформа и на използването ѝ за незаконни цели.
- 54 С допуснатата от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) ревизионната жалба, която Cyando иска да бъде отхвърлена, Elsevier продължава да поддържа исканията си.
- 55 Запитващата юрисдикция отбелязва, че основателността на жалбата зависи, на първо място, от обстоятелството дали поведението на оператора на платформа за съхраняване и споделяне на файлове като тази на Cyando представлява публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право. Тя счита, че можело да се приеме, че Cyando играе ключова роля по смисъла на практиката на Съда, която е необходима, за да може поведението му да се квалифицира като акт на разгласяване. В това отношение запитващата юрисдикция констатира, че Cyando наистина не знае за незаконното предоставяне на защитено съдържание, докато притежателят на правата не го уведоми за това, тъй като това съдържание се качва от трети лица. Освен това в условията за ползване на неговата платформа Cyando уведомява потребителите си, че им е забранено да нарушават авторското право чрез нея. На Cyando обаче било известно обстоятелството, че чрез платформата му незаконно се разгласява публично значително по обем защитено съдържание. Освен това Cyando значително увеличавало опасността платформата му да се

използва за незаконни цели чрез системата си на заплащане, чрез предоставянето на хипервръзки за изтегляне, позволяващи пряк достъп до качените файлове, и чрез възможността за анонимно използване на платформата му.

56 В случай че Съдът приемел, че поведението на оператора на платформа за съхраняване и споделяне на файлове като тази на Cyando не представлява публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право, запитващата юрисдикция по същество поставя същите въпроси като въпроси от втори до шести по дело C-682/18.

57 При тези условия Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1. а) Извършва ли акт на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от [Директивата за авторското право] оператор [на платформа за съхраняване и споделяне на файлове], чрез която потребители предоставят на публично разположение файлове със защитено с авторско право съдържание без съгласието на притежателите на права, ако

- качването е автоматично и се извършва без предварителен преглед или контрол от страна на оператора,
- в условията за ползване операторът указва, че не е позволено качването на съдържание, което нарушава авторските права,
- операторът получава доходи от извършването на услугата,
- [платформата] се използва за законни приложения, но операторът има сведения, че в значителен брой случаи е предоставено на разположение и съдържание, с което се нарушават авторски права (повече от 9500 произведения),
- операторът не предлага списък на съдържанието и функция за търсене, но предоставяни на разположение от него хипервръзки за изтегляне на файлове без ограничение се включват от трети лица в съвкупности от хипервръзки в интернет, в които се съдържа информация за съдържанието на файловете и които предоставят възможност за търсене на определено съдържание,
- посредством начина, по който той изплаща възнаграждения за изтеглените файлове в зависимост от търсенето, той насърчава качването на защитено с авторски права съдържание, което иначе може да се придобива от потребителите само срещу заплащане

и

- посредством предоставянето на възможността за анонимно качване на файлове се увеличава вероятността да не се търси отговорност от потребителите за нарушения на авторското право?

б) Променя ли се тази преценка, ако посредством [платформата за съхраняване и споделяне на файлове] се предоставят на разположение предложения, с които се нарушават авторски права, като техният обем е между 90 % и 96 % от общото потребление [на платформата за съхраняване и споделяне на файлове]?

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

При описаните в първия въпрос обстоятелства попада ли дейността на оператор [на платформа за съхраняване и споделяне на файлове] в приложното поле на член 14, параграф 1 от [Директивата за електронната търговия]?

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Трябва ли съгласно член 14, параграф 1 от [Директивата за електронната търговия] сведенията за незаконна дейност или информация и запознаването с фактите или обстоятелствата, от които е видна незаконната дейност или информация, да се отнасят до конкретни незаконни дейности или информация?

4) Отново в случай на утвърдителен отговор на втория въпрос:

Съвместимо ли е с член 8, параграф 3 от [Директивата за авторското право] в полза на притежателя на правото да може да се постанови съдебна забрана срещу доставчик на услуга, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна от получател на услугата, и се използва от потребител за нарушаване на авторското право или на сродните му права само ако след предупреждение за явно нарушение отново е извършено такова нарушение?

5) При отрицателен отговор на първия и втория въпрос:

Трябва ли при описаните в първия въпрос обстоятелства оператор [на платформа за съхраняване и споделяне на файлове] да се счита за нарушител по смисъла на член 11, първо изречение и член 13 от [Директивата относно упражняването на права]?

6) При утвърдителен отговор на петия въпрос:

Трябва ли задължението на такъв нарушител да заплати обезщетение съгласно член 13, параграф 1 от [Директивата относно упражняването на права], да бъде поставено в зависимост от условието нарушителят да е действал умишлено както по отношение на собственото си нарушение, така и по отношение на нарушението на третите лица и да е знаел или според обстоятелствата да е трябвало да знае, че потребители използват платформата за извършване на конкретни нарушения?“.

58 С решение на председателя на Съда от 18 декември 2018 г. дела C-682/18 и C-683/18 са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството и на съдебното решение.

### **По преюдициалните въпроси**

59 В самото начало е важно да се уточни, че поставените по настоящите дела въпроси се отнасят до Директивата за авторското право, Директивата за електронната търговия и Директивата относно упражняването на права, приложими към момента на настъпване на

фактите по главните производства. Тълкуването, направено от Съда, за да отговори тези въпроси, не се отнася до уредбата, която е започнала да се прилага след посочения момент и която е въведена с член 17 от Директива (ЕС) 2019/790 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 година относно авторското право и сродните му права в цифровия единен пазар и за изменение на директиви 96/9/ЕО и 2001/29/ЕО (ОВ L 130, 2019 г., стр. 92).

***По първия въпрос, поставен по дела C-682/18 и C-683/18***

- 60 С първия си въпрос, поставен по всяко от двете дела, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право трябва да се тълкува в смисъл, че при условия като разглежданите в главните производства самият оператор на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове, на която потребителите могат незаконно да предоставят на публично разположение защитено съдържание, извършва „публично разгласяване“ на това съдържание по смисъла на посочената разпоредба.
- 61 Съгласно член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право държавите членки предоставят на авторите изключително право да разрешават или забраняват публичното разгласяване на техни произведения по жичен или безжичен път, включително предоставяне на публично разположение на техни произведения по такъв начин, че всеки може да има достъп до тях от място и във време, самостоятелно избрани от него.
- 62 Така по силата на тази разпоредба авторите имат право с превантивен характер, позволяващо им да се противопоставят на публичното разгласяване на тяхното произведение, което евентуални ползватели могат да имат намерение да осъществят, за да забранят това разгласяване (решение от 9 март 2021 г., SVG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, т. 21 и цитираната съдебна практика).
- 63 Както Съдът вече е постановил, понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право трябва, както се подчертава в съображение 23 от тази директива, да се разбира в широк смисъл, като обхващащо всяко разгласяване на публиката, която не присъства на мястото, откъдето произхожда разгласяването, и по този начин всяко такова предаване или препредаване на произведение на публиката по жичен или безжичен път, включително аудио-визуално излъчване. Всъщност от съображения 4, 9 и 10 от посочената директива следва, че нейната основна цел е да осигури високо равнище на закрила в полза на авторите, като им позволи да получават съответно възнаграждение за използването на техните произведения, по-специално в случаите на публично разгласяване (вж. в този смисъл решение от 9 март 2021 г., SVG Bild-Kunst, C-392/19, EU:C:2021:181, т. 26 и 27).
- 64 Същевременно от съображения 3 и 31 от Директивата за авторското право следва, че целта на извършената с нея хармонизация е да се поддържа, по-специално в електронната среда, справедлив баланс между, от една страна, интереса на носителите на авторски и сродни на тях права от защита на тяхното право на интелектуална собственост, гарантирано с член 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), и от друга страна, защитата на интересите и основните права на ползвателите на закриляни обекти — и по-специално на свободата им на изразяване на мнение и на

информация, гарантирана с член 11 от Хартата — и на обществения интерес (вж. решения от 8 септември 2016 г., *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, т. 31 и от 29 юли 2019 г., *Pelham и др.*, C-476/17, EU:C:2019:624, т. 32 и цитираната съдебна практика).

- 65 От това следва, че за целите на тълкуването и прилагането на Директивата за авторското право, и по-специално на член 3, параграф 1 от нея, този справедлив баланс трябва да се търси, като се държи сметка и за особеното значение на интернет за свободата на изразяване на мнение и на информация, гарантирана от член 11 от Хартата (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2016 г., *GS Media*, C-160/15, EU:C:2016:644, т. 45).
- 66 Както Съдът многократно е постановявал, понятието „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 обединява два кумулативни елемента, а именно акт на разгласяване на произведение и публичност на разгласяването, и предполага индивидуализирана преценка (решение от 9 март 2021 г., *VG Bild-Kunst*, C-392/19, EU:C:2021:181, т. 29 и 33 цитираната съдебна практика).
- 67 За целите на тази преценка трябва да се отчетат няколко допълнителни критерии, които не са самостоятелни и са взаимозависими. Тъй като в различните конкретни случаи тези критерии могат да имат много променлив интензитет, те трябва да се прилагат както поотделно, така и във взаимодействието им едни с други (решение от 9 март 2021 г., *VG Bild-Kunst*, C-392/19, EU:C:2021:181, т. 34 цитираната съдебна практика).
- 68 Сред тези критерии Съдът, от една страна, подчертава ключовата роля на оператора на платформата и умишления характер на неговата намеса. Всъщност той извършва „акт на разгласяване“, когато, като съзнава напълно последиците от своето поведение, се намесва, за да предостави на клиентите си достъп до произведение, което е обект на закрила, и по-специално когато без неговата намеса тези клиенти по принцип не биха могли да се ползват от разпространеното произведение (вж. в този смисъл решение от 14 юни 2017 г., *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 69 От друга страна, Съдът уточнява, че понятието „публично“ се отнася до неопределен брой потенциални адресати и освен това предполага наличие на доста голям брой лица (решение от 28 октомври 2020 г., *BY (Снимка, представена като доказателство)*, C-637/19, EU:C:2020:863, т. 26 и цитираната съдебна практика).
- 70 Съдът също така припомня, че съгласно постоянната съдебна практика, за да бъде възприета правната квалификация „публично разгласяване“, закриляното произведение трябва да бъде разгласено, като се използва специфичен технически способ, различен от използваните дотогава, или, ако не е използван такъв способ — пред „нова публика“, тоест публика, която не е била вече взета предвид от притежателя на правото при даването на разрешение за първоначалното разгласяване на произведението му (решение от 19 декември 2019 г., *Nederlands Uitgeversverbond и Groep Algemene Uitgevers*, C-263/18, EU:C:2019:1111, т. 70 и цитираната съдебна практика).
- 71 В случая най-напред следва да се отбележи, че евентуално незаконното съдържание се качва на съответната платформа не от оператора, а от потребителите, които действат самостоятелно и на своя отговорност.

- 72 Освен това именно потребителите на платформата определят дали съдържанието, което са качили, се предоставя чрез платформата на разположение на други интернет потребители, за да могат те да имат достъп до него от място и във време, самостоятелно избрани от тях.
- 73 Всъщност, що се отнася до платформата за съхраняване и споделяне Uploaded, безспорно е, че хипервръзката за изтегляне, позволяваща достъп до качено електронно съдържание, се предоставя само на качилия го потребител и че самата платформа не предоставя възможност за споделяне на тази връзка, а следователно и на каченото съдържание с други интернет потребители. Така, за да сподели това съдържание, потребителят трябва или да предостави хипервръзката за изтегляне направо на лицата, на които желае да предостави достъп до посоченото съдържание, или да публикува тази връзка в интернет, по-специално в блогове, форуми или „съвкупности от хипервръзки“.
- 74 Що се отнася до платформата за споделяне на видеоклипове YouTube, изглежда, че макар основната функция на тази платформа да се състои в публичното споделяне на видеоклипове с всички интернет потребители, тя дава възможност на нейните потребители и да качват съдържание като „частно“ и по този начин да изберат дали и евентуално с кого желаят да споделят това съдържание.
- 75 Ето защо следва да се приеме, от една страна, че потребителите на разглежданите в главните производства платформи осъществяват „акт на разгласяване“ по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 68 от настоящото решение, когато без съгласието на притежателите на правата те предоставят чрез тези платформи достъп на други интернет потребители до защитени произведения, които другите интернет потребители не биха могли да ползват без намесата на потребителите на платформите. От друга страна, само в хипотезата, в която посочените потребители на платформите предоставят каченото съдържание на „публично“ разположение по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 69 от настоящото решение, като споделят това съдържание с всеки интернет потребител на платформата YouTube или като публикуват в интернет хипервръзките за изтегляне, предоставящи достъп до посоченото съдържание на платформата Uploaded, тези потребители на платформата, а следователно и операторът на платформата, която служи като посредник за посоченото предоставяне на разположение, могат да извършат „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 Директивата за авторското право.
- 76 С първия си въпрос, поставен по всяко от двете дела, запитващата юрисдикция иска да се установи дали операторът на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове сам извършва „акт на разгласяване“ в допълнение към евентуално извършения от потребителя на платформата.
- 77 В това отношение следва да се отбележи, че операторът на такава платформа има ключова роля при извършеното от потребителите предоставяне на разположение на евентуално незаконно съдържание. Всъщност без предоставянето на разположение и без администрирането на такава платформа свободното споделяне в интернет на това съдържание би се оказало невъзможно или най-малкото по-сложно (вж. по аналогия решение от 14 юни 2017 г., Stichting Brein, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 36 и 37).
- 78 Както обаче следва от съдебната практика, цитирана в точки 67 и 68 от настоящото решение, ключовият характер на ролята на оператора на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове не е единственият



критерий, който следва да се вземе предвид при индивидуалната преценка, която е необходимо да се извърши, а напротив, той трябва да се прилага в взаимовръзка с други критерии, по-специално с критерия за умишления характер на намесата на такъв оператор.

- 79 Всъщност, ако само обстоятелството, че използването на платформа е необходимо, за да може публиката действително да ползва произведението, или че то само улеснява това ползване, води автоматично до квалифицирането на намесата на оператора на тази платформа като „акт на разгласяване“, то всяко „предоставяне на физически съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването“, би представлявало такъв акт, а това е изрично изключено в съображение 27 от Директивата за авторското право, което по същество възпроизвежда общата декларация по член 8 от ДАП.
- 80 Следователно както с оглед на значението на ролята, която има намесата на оператора на платформа при извършеното от нейния потребител разгласяване, така и с оглед на умишления характер на тази намеса следва да се прецени дали предвид специфичния контекст посочените действия трябва да се квалифицират като акт на разгласяване.
- 81 В това отношение от съдебната практиката, цитирана в точка 68 от настоящото решение, следва, че именно обстоятелството, че намесата се извършва с цел да се предостави публичен достъп до закриляни произведения, като се съзнават в пълна степен последиците от съответното поведение, може да доведе до квалифицирането на тази намеса като „акт на разгласяване“.
- 82 Съгласно посочената съдебна практика Съдът приема, че предоставянето на разположение и администрирането в интернет на платформата за споделяне The Pirate Bay, която чрез индексирание на метаданните относно закриляните произведения и с предлагането на търсачка позволява на потребителите на платформата да намират тези произведения и да ги споделят в рамките на мрежа с равноправен достъп (peer-to-peer), представляват публично разгласяване. В това отношение Съдът по-специално подчертава, че администраторите на The Pirate Bay действат при пълно осъзнаване на последиците от своето поведение, за да дадат достъп до закриляните произведения, че изрично изразяват в блогове и форуми, които се намират на разположение на посочената платформа, намерението си да предоставят закриляни произведения на разположение на потребителите и че поощряват последните да реализират копия на такива произведения (вж. в този смисъл решение от 14 юни 2017 г., Stichting Brein (C-610/15, EU:C:2017:456, т. 36, 45 и 48).
- 83 За да се установи дали операторът на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове, осъзнавайки напълно последиците от поведението си, се намесва в извършеното от потребители на платформата му незаконно разгласяване на защитено съдържание, за да предостави на другите интернет потребители достъп до него, е от значение да се вземат предвид всички обстоятелства, които характеризират разглежданото положение и позволяват пряко или косвено да се направят изводи за умишления или неумишления характер на намесата му в незаконното разгласяване на посоченото съдържание.
- 84 Релевантни обстоятелства в това отношение са по-специално фактът, че такъв оператор, макар да знае или да е трябвало да знае, че по принцип чрез неговата платформа незаконно се предоставя на публично разположение защитено съдържание от нейните потребители, не предприема подходящите технически мерки, които могат да се очакват от полагащ

обичайно дължимата грижа оператор в неговото положение, за да се противопостави надеждно и ефикасно на нарушенията на авторското право в тази платформа, както и фактът, че този оператор участва в подбора на защитено съдържание, което незаконно се разгласява публично, че предоставя на платформата си средства, специално предназначени за незаконното споделяне на такова съдържание, или че съзнателно насърчава споделянето, за което може да свидетелства обстоятелството, че посоченият оператор е възприел икономически модел, поощряващ потребителите на платформата му незаконно да разгласяват публично защитено съдържание в нея.

- 85 Самото обстоятелство, че операторът по принцип знае за незаконното наличие на защитено съдържание върху неговата платформа, обаче не е достатъчно, за да се приеме, че той действа с цел да предостави на интернет потребителите достъп до това съдържание. Положението обаче е различно, ако, след като е уведомен от притежателя на правата за обстоятелството, че чрез неговата платформа незаконно публично е разгласено защитено съдържание, посоченият оператор не приеме незабавно необходимите мерки, за преустанови достъпа до него.
- 86 Освен това, макар да не е без значение дали разглежданата намеса е с цел печалба (вж. в този смисъл решение от 14 юни 2017 г., *Stichting Brein*, C-610/15, EU:C:2017:456, т. 29 и цитираната съдебна практика), сам по себе си фактът, че операторът на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове има стопанска цел, не позволява нито да се установи умишленият характер на неговата намеса в незаконното разгласяване на защитено съдържание, извършено от някои от неговите потребители, нито да се презумира този характер. Всъщност предоставянето на услуги на информационното общество със стопанска цел изобщо не означава, че доставчикът на такива услуги е съгласен те да бъдат използвани от трети лица за нарушаване на авторското право. В това отношение от структурата на член 8 от Директивата за авторското право, и по-конкретно от параграф 3 от последния във връзка със съображение 27 от посочената директива, следва по-специално, че не може да се презумира, че обикновени доставчици на съоръжения, които имат за цел да позволят или реализират разгласяването, и други посредници, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на авторското право, сами извършват акт на публично разгласяване, макар по правило да действат с цел печалба.
- 87 От решение от 8 септември 2016 г., *GS Media* (C-160/15, EU:C:2016:644), не може да се изведе презумпция в този смисъл.
- 88 Всъщност с възприетото в това решение тълкуване на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право Съдът ограничава отговорността на лицата, които поставят хипервръзки, поради особеното значение на тези връзки за обмена на мнения и на информация в интернет и поради трудностите при проверката на законосъобразността на публикуването на дадено произведение на друг уебсайт. Така Съдът е постановил, че предоставянето на хипервръзка представлява акт на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право, когато лицето, поставило връзката, е знаело или е трябвало да знае, че тази хипервръзка предоставя достъп до незаконно публикувано в интернет произведение, че тази връзка позволява да се заобиколят ограничителните мерки, приети от сайта, на който се намира закриляното произведение, или че поставянето на посочената хипервръзка е извършено с цел печалба, като в този случай лицето, поставило връзката, е длъжно да извърши необходимите проверки, за да се увери, че

съответното произведение не е публикувано незаконно на уебсайта, към която препраща посочената хипервръзка (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2016 г., GS C-160/15, EU:C:2016:644, т. 44—55).

- 89 Положението на лице, поставящо хипервръзка, което действа по своя инициатива и което към момента на поставянето знае какво е съдържанието, към което тази връзка трябва да препраща, не е сравнимо с положението на оператора на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове, когато последният не знае конкретно какво е защитеното съдържание, качено от потребители на тази платформа, и извън рамките на самото предоставяне на платформата на разположение, не допринася за предоставянето на публичен достъп до това съдържание в нарушение на авторското право. Следователно тълкуването, възприето от Съда в посоченото решение, не би могло да се приложи по отношение на такъв оператор, за да се установи умишленият характер на намесата му в незаконното публично разгласяване на закриляни произведения по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право.
- 90 Що се отнася до операторите на двете платформи, разглеждани в главните производства, запитващата юрисдикция трябва да установи по-специално с оглед на критериите, изброени в точка 84 от настоящото решение, дали самите оператори извършват актове на публично разгласяване по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право на защитеното съдържание, качено на платформата им от нейните потребители.
- 91 Съдът все пак може да предостави на тази юрисдикция някои разяснения по-специално във връзка с фактическите обстоятелства, за които се отнасят въпросите.
- 92 По дело C-682/18 от акта за преюдициално запитване е видно, че YouTube не участва в създаването или в подбора на съдържание, качвано от потребителите на платформата му, и нито преглежда, нито контролира това съдържание преди качването му, което се извършва по автоматизиран начин.
- 93 Видно е също така, че в общите условия на използване и при всяко качване YouTube ясно информира потребителите си за забраната на платформата да се поставя защитено съдържание в нарушение на авторското право. Освен това в Правилата на общността YouTube призовава потребителите си да спазват авторските права. Когато видеоклип бъде блокиран поради подаване на сигнал от притежателя на правата, потребителят, който го е качил онлайн, се уведомява, че при повторно нарушение профилът му ще бъде блокиран.
- 94 Освен това YouTube въвело различни технически средства, за да предотвратява и преустановява нарушенията на авторското право на платформата си, като например бутон за уведомяване и специален способ за предупреждение за сигнализирането и отстраняването на незаконно съдържание, както и програма за проверка на съдържанието и софтуер за разпознаване на съдържание, улесняващ откриването и обозначаването на такова съдържание. Ето защо е видно, че този оператор е въвел технически мерки, за да се противопостави надеждно и ефикасно на нарушенията на авторското право в неговата платформа.
- 95 Освен това според запитващата юрисдикция, макар YouTube, от една страна, да обработва резултатите от търсенето във вид на класации и рубрики на съдържанието и от друга страна, представя на регистрираните потребители обзор на препоръчани видеоклипове в

зависимост от вече гледаните от тях видеоклипове, посочените класации, рубрики на съдържание и обзорите на препоръчани видеоклипове не целят нито да улеснят незаконното споделяне на защитено съдържание, нито да го насърчават.

- 96 Също така, макар YouTube да извлича рекламни приходи от платформата си и да позволява на потребителите, качили съдържание, както и на притежателите на защитено с авторско право съдържание, да участват в тези приходи, не е видно, че икономическият модел на тази платформа е основан на наличието в нея на незаконно съдържание или че този модел има за цел да насърчи потребителите да качват такова съдържание, нито че YouTube има за цел или се използва основно за незаконното споделяне на защитено съдържание.
- 97 По дело C-683/18 от акта за преюдициално запитване е видно, че Cyando, оператор на платформата за съхраняване и споделяне на файлове Uploaded, също не създава, не подбира, не гледа и не контролира каченото на платформата му съдържание. Освен това то уведомява потребителите си в условията за ползване на платформата му, че им е забранено да нарушават авторското право чрез нея.
- 98 Също така, както бе посочено в точка 73 от настоящото решение, качването на защитено съдържание от потребителите на платформата Uploaded не им дава възможност да предоставят това съдържание пряко на публично разположение, тъй като до каченото съдържание може да се получи достъп само чрез хипервръзка за изтегляне, която се предоставя само на потребителя, извършил качването. Безспорно е също, че самата посочена платформа не дава възможност за споделяне с други интернет потребители на тази връзка и съответно на каченото съдържание. Ето защо Cyando не само не предоставя средства, специално предназначени да улеснят незаконното споделяне на платформата му на защитено съдържание или да го насърчат, а по-общо тази платформа не съдържа никакво средство, позволяващо на другите интернет потребители да се запознаят със съхраняваното на нея съдържание и да получат достъп до него. В допълнение Cyando не участва в евентуалното поставяне на хипервръзките за изтегляне в трети източници като блогове, форуми или „съвкупности от връзки“. Освен това платформа за съхраняване и споделяне на файлове като Uploaded предоставя на потребителите си различни възможности за законно използване.
- 99 При все това Elsevier изтъква, че между 90—96 % от файловете, които могат да бъдат разгледани в Uploaded, представляват незаконно съдържание, което Cyando оспорва и поддържа, че само 1,1 % от всички действително разгледани файлове се отнасят до защитено от авторското право съдържание, което съответствало на 0,3 % от общия обем на съхраняваните данни.
- 100 В това отношение е важно да се припомни, от една страна, че както бе отбелязано в точка 75 от настоящото решение, само когато потребителят на платформата реши да предостави каченото съдържание на „публично“ разположение, този потребител, а следователно и операторът на платформата, която служи като посредник, може да извърши „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право. От друга страна, следва да се подчертае, че ако се окаже, че поддържаната от Cyando платформа се използва основно или предимно за незаконното предоставяне на публично разположение на защитено съдържание, това обстоятелство би било сред релевантните обстоятелства за установяване на умишления характер на намесата на този оператор. Това обстоятелство би било релевантно в още по-голяма степен, ако посоченият оператор не

прилага подходящите технически мерки, които могат да се очакват от полагащ обичайно дължимата грижа оператор в неговото положение, за да се противопостави надеждно и ефикасно на нарушенията на авторското право в неговата платформа.

- 101 Накрая, независимо от основателността на твърдението на Elsevier относно високия дял на защитено съдържание, което незаконно е публично разгласено чрез Uploaded, умишленият характер на намесата на оператора на тази платформа би могъл да произтича от факта, който запитващата юрисдикция следва да провери, че възприетият от посочения оператор икономически модел се основава на наличието на незаконно съдържание на платформата му и има за цел да подтикне своите потребители да споделят това съдържание чрез нея.
- 102 По изложените съображения на първия въпрос, поставен по всяко от двете дела, следва да се отговори, че член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право трябва да се тълкува в смисъл, че операторът на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове, на която потребителите могат незаконно да предоставят на публично разположение защитено съдържание, не извършва „публично разгласяване“ на това съдържание по смисъла на посочената разпоредба, освен ако извън рамките на самото предоставяне на платформата на разположение, той допринася за предоставянето на публичен достъп до посоченото съдържание в нарушение на авторското право. Такъв е по-специално случаят, когато този оператор има конкретни сведения, че на неговата платформа незаконно е предоставено на разположение защитено съдържание, и не отстрани или блокира незабавно достъпа до него, или когато този оператор, макар да знае или да е трябвало да знае, че по принцип чрез неговата платформа незаконно се предоставя на публично разположение защитено съдържание от нейните потребители, не предприема подходящите технически мерки, които могат да се очакват от полагащ обичайно дължимата грижа оператор в неговото положение, за да се противопостави надеждно и ефикасно на нарушенията на авторското право в тази платформа, или още когато този оператор участва в подбора на защитено съдържание, което незаконно се разгласява публично, предоставя на платформата си средства, специално предназначени за незаконното споделяне на такова съдържание, или съзнателно насърчава споделянето, за което може да свидетелства обстоятелството, че посоченият оператор е възприел икономически модел, поощряващ потребителите на платформата му незаконно да разгласяват публично защитено съдържание в нея.

### ***По втория и третия въпрос, поставени по дела C-682/18 и C-683/18***

- 103 С втория и третия си въпрос, които са поставени по всяко от двете дела и които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия трябва да се тълкува в смисъл, че дейността на оператор на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове попада в обхвата на тази разпоредба, доколкото тази дейност се отнася до съдържанието, качено на платформата от нейните потребители. При утвърдителен отговор посочената юрисдикция иска по същество да се установи дали член 14, параграф 1, буква а) от посочената директива трябва да се тълкува в смисъл, че за да се изключи съгласно тази разпоредба възможността въпросният оператор да се ползва от предвиденото в посочения член 14, параграф 1 освобождаване от отговорност, той трябва да има сведения за конкретните незаконни действия на своите потребители във връзка с каченото на платформата му защитено съдържание.

- 104 Съгласно член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия държавите членки гарантират, че в случай на предоставяне на услуга на информационното общество, която се състои в съхраняване на информация, предоставяна от получателя на услугата, доставчикът на услуги не носи отговорност за информацията, съхранена по молба на получателя на услугата, при условие че доставчикът на услуги действително няма сведения за незаконната дейност или информация, а във връзка с искиове за обезщетение за вреди, не е запознат с факти или обстоятелства, от които да е видна незаконната дейност или информация, или при получаването на такива сведения или запознаването с такива факти доставчикът действа експедитивно за отстраняването или блокирането на достъпа до информацията.
- 105 Съгласно постоянната съдебна практика тази разпоредба трябва да се тълкува, като се вземе предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ, както и целите, преследвани от правната уредба, от която тя е част (решение от 26 януари 2021 г., *Szpital Kliniczny dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie*, C-16/19, EU:C:2021:64, т. 26 и цитираната съдебна практика). За да може доставчикът на услуга в интернет да попадне в нейния обхват, от съществено значение е той да бъде „междинен доставчик“ в смисъла, предвиден от законодателя в рамките на глава II, раздел 4 от Директивата за електронната търговия. В това отношение от съображение 42 на Директивата следва, че предвиденото в нея освобождаване от отговорност обхваща само случаите, при които дейността на доставчика на услуги в рамките на информационното общество има чисто технически, автоматичен и пасивен характер, което означава, че посоченият доставчик няма нито познания, нито контрол върху пренасяната или съхранявана информация (вж. в този смисъл решение от 23 март 2010 г., *Google France и Google*, C-236/08—C-238/08, EU:C:2010:159, т. 112 и 113).
- 106 Следователно, за да се установи дали операторът на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове може на основание член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия да бъде освободен от отговорността си за защитеното съдържание, което потребителите незаконно разгласяват публично чрез неговата платформа, следва да се разгледа дали ролята, изпълнявана от този оператор, е неутрална, тоест дали неговото поведение е чисто техническо, автоматично и пасивно, което означава, че той няма нито познания, нито контрол върху съхраняването от него съдържание, или напротив, посоченият оператор има активна роля, позволяваща му да се запознае или да контролира това съдържание (вж. по аналогия решение от 12 юли 2011 г., *L’Oréal и др.*, C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, т. 113 и цитираната съдебна практика).
- 107 В това отношение следва да се отбележи, че ако при анализа на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право запитващата юрисдикция установи, че извън самото предоставяне на платформата си на разположение YouTube или Cyando допринасят за предоставяне на публичен достъп до защитено съдържание в нарушение на авторското право, съответният оператор не би могъл да се позове на освобождаването от отговорност, предвидено в член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия.
- 108 Несъмнено, както отбелязва генералният адвокат в точки 138—140 от заключението си, въпросът дали операторът извършва „публично разгласяване“ по смисъла на член 3, параграф 1 от Директивата за авторското право, сам по себе си не е определящ за преценката дали се прилага член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия. Това не променя факта, че такъв оператор, който извън самото предоставяне на платформата допринася за предоставяне на публичен достъп до такова съдържание в

нарушение на авторското право, не може да се счита за отговарящ на предвидените в последната разпоредба условия за прилагане, припомнени в точки 105 и 106 от настоящото решение.

- 109 В случай че запитващата юрисдикция стигне до извод, обратен на изложения в точка 107 от настоящото решение, следва да се отбележи, в допълнение към посоченото в точки 92 и 97 от настоящото решение обстоятелство, че операторите на разглежданите в главните производства платформи не създават, не подбират, не гледат и не контролират качването на платформата им съдържание, че изтъкнатият от посочената юрисдикция факт — че операторът на платформа за споделяне на видеоклипове като YouTube прилага технически мерки, за да открива сред публично разгласените чрез неговата платформа видеоклипове съдържание, което може да нарушава авторското право— не означава, че поради това посоченият оператор има активна роля, позволяваща му да се запознае или да контролира съдържанието на тези видеоклипове, тъй като в противен случай доставчиците на услуги на информационното общество, които приемат мерки, предназначени именно за борба с тези нарушения, биха били изключени от обхвата на режима за освобождаване от отговорност, предвиден в член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия.
- 110 Освен това е необходимо съответният оператор да спазва условията, в зависимост от които посочената разпоредба поставя освобождаването му от отговорност.
- 111 Що се отнася до условието по член 14, параграф 1, буква а) от Директивата за електронната търговия, не може да се счита, че то не е изпълнено само поради обстоятелството че този оператор по принцип съзнава факта, че платформата му се използва и за споделяне на съдържание, което може да нарушава права върху интелектуална собственост, и че следователно той има абстрактни познания за незаконното предоставяне на разположение на защитено съдържание върху платформата му.
- 112 Всъщност, както посочва генералният адвокат в точки 172—190 и 196 от заключението си, от текста, целта и структурата на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, както и от общия контекст, в който той се вписва, следва, че хипотезите по посочения член 14, параграф 1, буква а), а именно хипотезата, при която съответният доставчик на услуги действително има „сведения за незаконна дейност или информация“, и хипотезата, в която такъв доставчик е „запознат с факти или обстоятелства, от които да е видна незаконната дейност или информация“, се отнасят до конкретни незаконни дейности и информации.
- 113 В това отношение, освен че съгласно текста на член 14, параграф 1, буква а) от Директивата за електронната търговия трябва да са налице действителни сведения за незаконния характер на дейността или на информацията или този характер да е виден, т.е. да е конкретно установен или лесно установим, е важно да се отбележи, че както е видно от съображения 41 и 46 от тази директива, посоченият член 14, параграф 1 е израз на равновесието, което тя цели да установи между различните засегнати интереси, сред които е и зачитането на свободата на изразяване на мнение, гарантирано в член 11 от Хартата. Така, от една страна, съгласно член 15, параграф 1 от същата директива на тези доставчици не може да се налага общо задължение да контролират информацията, която пренасят или съхраняват, нито общо задължение да търсят активно факти или обстоятелства за незаконна дейност. От друга страна, съгласно член 14, параграф 1, буква б) от Директивата за електронната търговия тези доставчици трябва при получаването на сведения за незаконна информация, да действат експедитивно за отстраняването или блокирането на

достъпа до нея, като спазват принципа на свободата на изразяване на мнение. Както обаче подчертава и запитващата юрисдикция, такъв доставчик може да изпълни посоченото задължение само по отношение на конкретно съдържание.

- 114 В това отношение обстоятелството, че операторът на интернет платформа за споделяне на съдържание извършва автоматизирано индексирание на каченото на платформата съдържание, че посочената платформа съдържа функция за търсене и че препоръчва видеоклипове в зависимост от профила или предпочитанията на потребителите, не е достатъчно, за да се приеме, че този оператор има „конкретно“ сведение за извършени на същата платформа незаконни дейности или за съхранявана на нея незаконна информация.
- 115 Що се отнася по-специално до втората от хипотезите, предвидени в член 14, параграф 1, буква а) от Директивата за електронната търговия, а именно отнасящата се до „запозна[ване] с факти или обстоятелства, от които да е видна незаконната дейност или информация“, Съдът констатира, че е достатъчно съответният доставчик на услуги да е узнал по някакъв начин факти или обстоятелства, въз основа на които полагащият дължимата грижа икономически оператор е трябвало да установи въпросната незаконност и да действа в съответствие с член 14, параграф 1, буква б). Това обхваща по-конкретно положението, при което в резултат на осъществен по негова собствена инициатива преглед този доставчик открива наличието на незаконна информация или дейност, както и положението, при което наличието на такава дейност или на такава информация му е било съобщено. Във втория случай, въпреки че съобщаването безспорно не би могло автоматично да го лиши от възможността да се ползва от предвиденото в член 14 освобождаване от отговорност, тъй като съобщения за дейности или информация, за които се твърди, че са незаконни, могат да се окажат недостатъчно точни или доказани, това не променя факта, че като общо правило това съобщаване е обстоятелство, което националната юрисдикция трябва да вземе предвид, за да прецени с оглед на така предадените на доставчика сведения дали той действително е бил запознат с факти или обстоятелства, въз основа на които полагащ дължимата грижа икономически оператор би трябвало да установи незаконността (решение от 12 юли 2011 г., L'Oréal и др., C-324/09, ECLI:EU:C:2011:474, т. 122).
- 116 В този контекст следва да се отбележи, че уведомяването за защитено съдържание, което незаконно е било публично разгласено чрез платформа за споделяне на видеоклипове или платформа за съхраняване и споделяне на файлове, трябва да съдържа достатъчно данни, позволяващи на оператора на платформата да се увери, без задълбочен анализ от правна страна, в незаконния характер на разгласяването и в съвместимостта на евентуалното отстраняване на това съдържание със свободата на изразяване на мнение.
- 117 По изложените съображения на втория и третия въпрос, поставени по всяко от двете дела, следва да се отговори, че член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия трябва да се тълкува в смисъл, че дейността на оператора на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове попада в обхвата на тази разпоредба, при условие че този оператор няма активна роля, позволяваща му да се запознае или да контролира каченото на платформата му съдържание.



- 118 Член 14, параграф 1, буква а) от Директивата за електронната търговия трябва да се тълкува в смисъл, че за да се изключи съгласно тази разпоредба възможността такъв оператор да се ползва от предвиденото в посочения член 14, параграф 1 освобождаване от отговорност, той трябва да има сведения за конкретните незаконни действия на своите потребители във връзка с каченото на платформата му защитено съдържание.

***По четвъртия въпрос, поставен по дела С-682/18 и С-683/18***

- 119 С четвъртия си въпрос, поставен по всяко от двете дела, запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 8, параграф 3 от Директивата за авторското право трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска в полза на притежателя на права да може да се постанови съдебна забрана срещу посредник, чиито услуги се използват от трето лице за нарушаване на това право, едва след като такова нарушение е било съобщено на посредника и да се извърши повторно.
- 120 От актовете за преюдициално запитване е видно, че с този въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали прилагането на предвидения в германското право режим на „отговорност на лицето, което допринася за извършването на нарушението“ (Störerhaftung) към положения като разглежданите в главните производства, е съвместимо с член 8, параграф 3 от Директивата за авторското право, ако установи, че самите YouTube и Cyando не извършват публично разгласяване на незаконното съдържание, качено от потребителите на съответните им платформи, и че попадат в обхвата на уредбата за освобождаване от отговорност, предвидена в член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия.
- 121 В това отношение запитващата юрисдикция посочва, че съгласно нейната съдебна практика от посредниците, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на право върху интелектуална собственост, може да се търси отговорност в качеството им на „лица, които допринасят за извършването на нарушението“. Така, в случай на такова нарушение може да се търси отговорност в качеството на „лице, което допринася за извършването на нарушението“ от лицето, което, без да е извършител или съучастник в извършването на това нарушение, съзнателно допринася за него по какъвто и да е начин и при наличието на съответната причинно-следствена връзка, въпреки че е имало правната и фактическа възможност да предотврати посоченото нарушение. Ето защо ангажирането на „отговорността на лицето, което допринася за извършването на нарушението“ предполага неизпълнение на задължения за поведение, чийто обхват зависи от обстоятелството дали и до каква степен може разумно да се изисква от „лицето, което допринася за извършването на нарушението“ да контролира или наблюдава трети лица, за да предотврати нарушения на правата върху интелектуална собственост.
- 122 Запитващата юрисдикция уточнява, че ако „лицето, което допринася за извършването на нарушението“ е доставчик, чиято услуга се състои в съхраняване на предоставена от потребител информация, по принцип може да му бъде разпоредено по съдебен ред да преустанови нарушението само ако след уведомяването за явно нарушение на право върху интелектуалната собственост това право е нарушено отново или нарушението му продължава, тъй като след уведомяването този доставчик не е предприел незабавно действия, за да отстрани въпросното съдържание или да блокира достъпа до него и за да гарантира, че тези нарушения няма да се повторят.

- 123 Освен това от актовете за преюдициално запитване е видно, че този режим следва да се прилага само когато до датата на уведомяването за това нарушение доставчикът на услуги не е имал „сведения“ за него по смисъла на член 14, параграф 1, буква а) от Директивата за електронната търговия.
- 124 От това следва, че с четвъртия си въпрос, поставен по всяко от двете дела, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 8, параграф 3 от Директивата за авторското право трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска по силата на националното право в полза на притежателя на права да може да се постанови съдебна забрана срещу посредника, чиято услуга е била използвана от трето лице за нарушаване на правото му, без този посредник да е имал сведения за това по смисъла на член 14, параграф 1, буква а) от Директивата за електронната търговия, само ако преди започването на съдебното производство посредникът е бил предварително уведомен за нарушението и не е предприел незабавни действия, за да отстрани въпросното съдържание или да блокира достъпа до него и за да гарантира, че тези нарушения няма да се повторят.
- 125 Съгласно член 8, параграф 3 от Директива да авторското право „[д]ържавите членки гарантират притежателите на права да могат да поискат [...] налагането на съдебна забрана срещу посредници, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на авторското право или на сродно на него право“.
- 126 Съгласно постоянната практиката на Съда предоставената на националните юрисдикции компетентност съгласно тази разпоредба трябва да им позволи да разпоредят на посочените посредници да вземат мерки, насочени не само към преустановяване на вече допуснатите нарушения на правата върху интелектуална собственост посредством предлаганите от тях услуги на информационното общество, но и към предотвратяване на нови нарушения (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2012 г., SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, т. 29 и цитираната съдебна практика).
- 127 Както следва от съображение 59 от Директивата за авторското право, условията и редът за постановяване на разпореждания, които държавите членки трябва да предвидят по силата на член 8, параграф 3 от тази директива, като условията, които трябва да бъдат спазени, и процедурата, която трябва да се проведе, следва да се уреждат от националното законодателство (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2012 г., SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 128 Въведените от държавите членки норми, както и тяхното прилагане от националните юрисдикции, трябва обаче да са съобразени с целите на Директивата за авторското право (вж. по аналогия решение от 7 юли 2016 г., Tommy Hilfiger Licensing и др., C-494/15, ECLI:EU:C:2016:528, т. 33 и цитираната съдебна практика), както и с ограниченията, произтичащи от нея и от посочените в нея източници на правото. Така, съгласно съображение 16 от посочената директива тези правила не накърняват разпоредбите, отнасящи се до отговорността в Директивата за електронната търговия, и по-конкретно членове 12—15 от нея (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2012 г., SABAM, C-360/10, EU:C:2012:85, т. 31 и 32 и цитираната съдебна практика).
- 129 В това отношение запитващата юрисдикция отбелязва, че предвиденото в германското право условие — съгласно което притежателят на правата, който счита, че е извършено нарушение на авторското му право или на негово сродно право чрез публичното разгласяване на произведението му в пространство за съхраняване на доставчик на услуги,

трябва първо да уведоми за това доставчика, за да му даде възможност да преустанови незабавно това нарушение и да предотврати повторното му извършване, без по-специално да бъде обременяван със съдебни разноски — има за цел именно да се вземе предвид логиката, присъща на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, както и на предвидената в член 15, параграф 1 от посочената директива забрана на такъв доставчик да се налага общо задължение да контролира съхраняваната от него информация или активно да търси факти или обстоятелства за незаконна дейност.

- 130 В това отношение е важно най-напред да се отбележи, че член 14 от Директивата за електронната търговия не изисква държавите членки да предвидят такова условие.
- 131 Всъщност от член 14, параграф 3 във връзка със съображение 45 от Директивата за електронната търговия следва, че предвиденото в посочения член 14, параграф 1 освобождаване от отговорност не засяга възможността на националните съдебни или административни органи да изискват от съответния доставчик да прекрати или предотврати нарушение, включително като премахне незаконната информация или блокира достъпа до нея. Това означава, че спрямо доставчик може да се издават разпореждания на основание на националното право на държава членка дори ако за този доставчик е налице едно от алтернативните условия по посочения член 14, параграф 1, т.е. дори когато се приема, че той не носи отговорност (решение от 3 октомври 2019 г., *Glawischnig-Piesczek*, C-18/18, EU:C:2019:821, т. 24 и 25).
- 132 Важно е обаче да се подчертае, че член 14, параграф 3 от Директивата за електронната търговия предвижда и възможността държавите членки да предвидят процедури, които уреждат отстраняване на незаконна информация или действия за блокиране на достъпа до нея. Така, макар по силата на член 8, параграф 3 от Директивата за авторското право държавите членки да са длъжни да гарантират на притежателите на правата, за които се отнася тази директива, правен способ за защита срещу доставчиците, чиито услуги се използват от трети лица за нарушаване на тези права, държавите членки все пак могат да предвидят производство, предхождащо упражняването на този правен способ за защита, при която се взема предвид фактът, че съответният доставчик не носи отговорност за разглежданото нарушение по силата на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия.
- 133 В рамките на това предварително производство държава членка може да предвиди условие като посоченото в точка 129 от настоящото решение. Всъщност, като позволява отстраняването или блокирането на незаконна информация, това производство има за цел да задължи притежателя на правата на първо време да даде на доставчика на услуги възможност незабавно да преустанови съответното нарушение и да предотврати повторното му извършване, без доставчикът на услуги, който не носи отговорност за нарушението по смисъла на член 14, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, да бъде неоснователно обременяван със съдебни разноски и без притежателят на правата да загуби възможността, в случай че доставчикът не изпълни своите задължения, да поиска на следващ етап издаването на съдебна забрана срещу същия доставчик на основание член 8, параграф 3 от Директивата за авторското право.
- 134 По-нататък, що се отнася до член 15, параграф 1 от Директивата за електронната търговия, той забранява на държавите членки да налагат на доставчик на услуги общо задължение да контролира информацията, която съхранява, или активно да търси факти или обстоятелства за незаконна дейност.

- 135 Съдът многократно е постановявал, че мерки, които се състоят в разпореждането на доставчик да въведе изключително за собствена сметка системи за филтриране, включващи общ и постоянен контрол, за да предотврати всяко бъдещо нарушение на права върху интелектуалната собственост, са несъвместими с член 15, параграф 1 от Директивата за електронната търговия (вж. в този смисъл решения от 24 ноември 2011 г., *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, т. 36—40 и от 16 февруари 2012 г., *SABAM*, C-360/10, EU:C:2012:85, т. 34—38).
- 136 Условие като поставеното в германското право за постановяването на съдебни забрани има за последица именно да се избегне възможността да се постановяват такива съдебни забрани срещу доставчик като оператора на интернет платформа за споделяне на съдържание и той да бъде обременяван със свързаните с тях съдебни разноски дори когато преди започването на съдебното производство той не е бил уведомен за извършено от потребител на платформата нарушение на право върху интелектуална собственост и следователно не е имал възможност да отстрани това нарушение и да вземе необходимите мерки, за да предотврати нови нарушения. При липсата на такова условие такъв оператор би бил принуден активно да контролира цялото съдържание, качвано от потребителите на посочената платформа, за да предотврати нарушения от този вид и да избегне възможността поради тези нарушения срещу него да се постановяват посочените съдебни забрани и да бъде обременяван с посочените разноски.
- 137 При тези условия трябва да се приеме, че условие като предвиденото в националното право по делата в главните производства е съвместимо с член 15, параграф 1 от Директивата за електронната търговия.
- 138 В заключение, що се отнася до съвместимостта на условие като разглежданото в главните производства с целите, преследвани от Директивата за авторското право, важно е да се припомни, че от точки 63 и 64 от настоящото решение, както и от практиката на Съда следва, че в рамките на мерките, приети, за да се защитят притежателите на авторски права, националните органи и юрисдикции следва да осигурят справедливо равновесие между, от една страна, защитата на правото върху интелектуална собственост, от която се ползват тези притежатели на права съгласно член 17, параграф 2 от Хартата, и от друга страна, защитата на свободата на стопанската инициатива, от която се ползват доставчиците на услуги съгласно член 16 от Хартата, както и защитата на свободата на изразяване на мнение и на информация, гарантирана на интернет потребителите с член 11 от Хартата (вж. в този смисъл решения от 24 ноември 2011 г., *Scarlet Extended*, C-70/10, EU:C:2011:771, т. 45 и 46 и от 16 февруари 2012 г., *SABAM*, C-360/10, EU:C:2012:85, т. 43 и 44).
- 139 Условие като предвиденото в германското право за приемането на съдебни забрани не нарушава това равновесие.
- 140 По-специално подобно условие не лишава притежателя на права от възможността ефективно да преустанови нарушенията на авторското или на сродното му право, извършени от трети лица посредством разглежданата услуга, и да предотврати нови нарушения, като същевременно закриля доставчика на услуги от последиците, изложени в точка 136 от настоящото решение. Така, достатъчно е притежателят на правата да уведоми доставчика на услуги за наличието на такова нарушение, за да бъде последният задължен да отстрани незабавно въпросното съдържание или да блокира достъпа до него и да вземе

подходящи мерки, за да предотврати извършването на нови нарушения, като в противен случай притежателят на правата има основание да поиска постановяването на съдебна забрана.

- 141 При прилагането на това условие, и по-специално при тълкуването на наречието „експедитивно“, националните юрисдикции следва обаче да се уверят, че посоченото условие не води до забавяне на действителното преустановяване на нарушение на авторско или на сродно право по такъв начин, че на притежателя на правата се причиняват несъразмерни вреди, като за тази цел вземат предвид бързината и географския обхват, с които могат да възникнат такива вреди в рамките а услугите на информационното общество, както се подчертава в съображение 52 от Директивата за електронната търговия.
- 142 В този контекст е важно са се припомни, че съгласно член 18, параграф 1 от Директивата за електронната търговия държавите членки гарантират, че средствата за правна защита, осигурени от националното законодателство във връзка с дейностите по предоставяне на услуги на информационното общество, позволяват бързото приемане на мерки, включително и временни, за прекратяване на предполагаемо нарушение и предотвратяване на по-нататъшно накърняване на съответните интереси.
- 143 По изложените съображения на четвъртия въпрос, поставен по всяко от двете дела, следва да се отговори, че член 8, параграф 3 от Директивата за авторското право трябва да се тълкува в смисъл, че допуска по силата на националното право в полза на притежателя на авторско или на сродно право да може да се постанови съдебна забрана срещу посредника, чиято услуга е била използвана от трето лице за нарушаване на правото му, без този посредник да е имал сведения за това по смисъла на член 14, параграф 1, буква а) от Директивата за електронната търговия, само ако преди започването на съдебното производство посредникът е бил предварително уведомен за нарушението и не е предприел незабавни действия, за да отстрани въпросното съдържание или да блокира достъпа до него и за да гарантира, че тези нарушения няма да се повторят. При прилагането на това условие националните юрисдикции следва обаче да се уверят, че то не води до забавяне на действителното преустановяване на нарушението по такъв начин, че на притежателя на правата се причиняват несъразмерни вреди.

#### ***По петия и шестия въпрос, поставени по дела C-682/18 и C-683/18***

- 144 Тъй като тези въпроси са поставени само в случай на отрицателен отговор както на първия, така и на втория поставен въпрос, не е необходимо да им се предоставя отговор.

#### **По съдебните разноски**

- 145 С оглед на обстоятелството, че за страните по главните производства настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

1) Член 3, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че операторът на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове, на която потребителите могат незаконно да предоставят на публично разположение защитено съдържание, не извършва „публично разгласяване“ на това съдържание по смисъла на посочената разпоредба, освен ако извън рамките на самото предоставяне на платформата на разположение той допринася за предоставянето на публичен достъп до посоченото съдържание в нарушение на авторското право. Такъв е по-специално случаят, когато този оператор има конкретни сведения, че на неговата платформа незаконно е предоставено на разположение защитено съдържание, и не отстрани или блокира незабавно достъпа до него, или когато този оператор, макар да знае или да е трябвало да знае, че по принцип чрез неговата платформа незаконно се предоставя на публично разположение защитено съдържание от нейните потребители, не предприема подходящите технически мерки, които могат да се очакват от полагащ обичайно дължимата грижа оператор в неговото положение, за да се противопостави надеждно и ефикасно на нарушенията на авторското право в тази платформа, или още когато този оператор участва в подбора на защитено съдържание, което незаконно се разгласява публично, предоставя на платформата си средства, специално предназначени за незаконното споделяне на такова съдържание, или съзнателно насърчава споделянето, за което може да свидетелства обстоятелството, че посоченият оператор е възприел икономически модел, поощряващ потребителите на платформата му незаконно да разгласяват публично защитено съдържание в нея.

2) Член 14, параграф 1 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) трябва да се тълкува в смисъл, че дейността на оператора на платформа за споделяне на видеоклипове или на платформа за съхраняване и споделяне на файлове попада в обхвата на тази разпоредба, при условие че този оператор няма активна роля, позволяваща му да се запознае или да контролира каченото на платформата му съдържание.

Член 14, параграф 1, буква а) от Директива 2000/31 трябва да се тълкува в смисъл, че за да се изключи съгласно тази разпоредба възможността такъв оператор да се ползва от предвиденото в посочения член 14, параграф 1 освобождаване от отговорност, той трябва да има сведения за конкретните незаконни действия на своите потребители във връзка с каченото на платформата му защитено съдържание.

3) Член 8, параграф 3 от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска по силата на националното право в полза на притежателя на авторско или на сродно право да може да се постанови съдебна забрана срещу посредника, чиято услуга е била използвана от трето лице за нарушаване на правото му, без този посредник да е имал сведения за това по смисъла на член 14, параграф 1, буква а) от Директива 2000/31, само ако преди започването на съдебното производство посредникът е

**бил предварително уведомен за нарушението и не е предприел незабавни действия, за да отстрани въпросното съдържание или да блокира достъпа до него и за да гарантира, че тези нарушения няма да се повторят. При прилагането на това условие националните юрисдикции следва обаче да се уверят, че то не води до забавяне на действителното преустановяване на нарушението по такъв начин, че на притежателя на правата се причиняват несъразмерни вреди.**

Подписи